

Tatíčku starý náš,
šedivú hlavu máš,
šedivú hlavičku
jako makovičku.

Tatíčku starý náš,
šedivú hlavu máš,

dobře je dycky s námi,
dokud si mezi námi.

Tatíčku starý náš,
neopuščaj ty nás,
jak ty nás opustíš,
co tu bude po nás!

Tatíčku starý náš,
šedivú hlavu máš,
dokel tvoja hlava,
dycky dobrá správa.

698. SIROTEK A ROUTA

1390.

Z Bojanovic a Újezda

Za na - ši - mi hu - mny za - hu - ka - ua so - va, do - šuy mně na my - sel mé maměny suo - va.

Za našimi humny
zahukaua sova,
došuy mně na mysel
mé maměny suova.

Mé maměny suova
a synečkova řeč,
ale bych nedbaua,
dyby vandrovau přeč.

Vandruj, miuý, vandruj,
třeba na kraj světa,

jenom nezapomeň,
že sem já sirota.

Dyby si ty byua
ubohá sirota,
nenosívaus by
věnečka ze zuata.

Ale bys nosiua
ze zelenej rúty,
jako nosívajú
ubohé siroty.

Ubohé siroty,
ludé na ně lajú,
a sami nevědá,
nač své vychovajú.

Teče voda, teče
přes Dunaj široký:
Co sa napuakauy
ubohé siroty!

699. ZEMĚ

1391.

Ze ze - mě sem vy - šel, na ní ži - vnost na - šel, po ní cho - dím ja - ko pán,

do ní bu - du za - ko - pán. Po - moz mně Pán Bůh sám.

1392.

Ze ze - mě sem vy - šel, na ní ži - vnost na - šel, po ní cho - dím ja - ko pán,

do ní bu - du za - ko - pán, po - mož mně Pán Bůh sám.

1393.

Z Janovic

Ze ze - mě sem vy - šel, na ní živnost na - šel, po ní cho - dím ja - ko pán,

do ní bu - du za - ko - pán, po - mož mně Pán Bůh sám.